

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

RÅDETS AFGØRELSE 2007/845/RIA

af 6. december 2007

om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Republikken Østrig og Republikken Finland,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hovedmotivet for den grænseoverskridende organiserede kriminalitet er økonomisk vinding. Denne økonomiske vinding er et incitament til at begå yderligere kriminalitet for at opnå endnu større gevinst. De retshåndhævende myndigheder bør derfor have de nødvendige forudsætninger for at efterforske og analysere de finansielle spor i forbindelse med kriminel virksomhed. For at bekæmpe organiseret kriminalitet effektivt kræves der en hurtig udveksling mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af oplysninger, der kan føre til opsporing og beslaglæggelse af udbyttet fra strafbart forhold og andre formuegoder, der tilhører kriminelle.
- (2) Rådet vedtog rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale ⁽²⁾ og rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold ⁽³⁾, der omhandler visse

aspekter af det strafferetlige samarbejde på områderne indefrysning og konfiskation af udbytte, redskaber og andre formuegoder forbundet med kriminalitet.

- (3) Det er nødvendigt med et tæt samarbejde mellem de relevante myndigheder i medlemsstaterne, som er involveret i opsporingen af ulovligt udbytte og andre formuegoder, der eventuelt vil kunne konfiskeres, og at der bør gives mulighed for direkte kommunikation mellem disse myndigheder.
- (4) Medlemsstaterne bør med henblik herpå oprette nationale kontorer for inddrivelse af aktiver med kompetence på disse områder og bør sikre, at disse kontorer hurtigt kan udveksle oplysninger.
- (5) Camden Assets Recovery Inter-Agency Network (CARIN) (Camden-nettet for kompetente myndigheder med hensyn til inddrivelse af aktiver), der blev oprettet i Haag den 22.-23. september 2004 af, Belgien, Det Forenede Kongerige, Irland, Nederlandene, Tyskland og Østrig udgør allerede et globalt net af aktører og eksperter, som skal øge den gensidige viden om metoder og teknikker vedrørende identificering, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation på tværs af grænserne af udbyttet fra strafbart forhold og andre formuegoder forbundet med kriminalitet. Denne afgørelse bør supplere CARIN ved at skabe et retsgrundlag for udveksling af oplysninger mellem samtlige medlemsstaters kontorer for inddrivelse af aktiver.
- (6) I Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet »Haag-programmet: Ti prioriteter for de næste fem år« slås der til lyd for en styrkelse af redskaberne til at tackle de finansielle aspekter af organiseret kriminalitet, bl.a. ved fremme af oprettelsen af efterretningsenheder vedrørende kriminelle aktiver i medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Udtalelse af 12.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

⁽³⁾ EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49.

- (7) Samarbejdet mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver og mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver og andre myndigheder, som har til opgave at lette opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold, bør bygge på de procedurer og frister, der er fastsat i Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder⁽¹⁾, herunder de deri fastsatte grunde til afslag.
- (8) Denne afgørelse bør ikke berøre samarbejdsordningerne i henhold til Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger⁽²⁾ og eksisterende ordninger for politisamarbejde —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kontorer for inddrivelse af aktiver

1. Hver medlemsstat opretter eller udpeger et nationalt kontor for inddrivelse af aktiver med henblik på at lette opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold og andre formuegoder forbundet med kriminalitet, som vil kunne gøres til genstand for en kendelse om infrysning eller beslaglæggelse eller konfiskation afsagt af en kompetent judiciell myndighed under en straffesag eller, for så vidt det er muligt i henhold til den berørte medlemsstats nationale lov, en civil retssag.
2. Med forbehold af stk. 1 kan en medlemsstat i overensstemmelse med sin nationale lovgivning oprette eller udpege to kontorer for inddrivelse af aktiver. Hvis en medlemsstat har mere end to myndigheder, som har til opgave at lette opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold, udpeger den højst to af sine kontorer for inddrivelse af aktiver som kontaktpunkter.
3. Medlemsstaterne angiver, hvilke myndigheder der fungerer som nationale kontorer for inddrivelse af aktiver som omhandlet i denne artikel. De meddeler skriftligt Generalsekretariatet for Rådet disse oplysninger og eventuelle efterfølgende ændringer. Denne meddelelse er ikke til hinder for, at andre myndigheder, som har til opgave at lette opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold, kan udveksle oplysninger i medfør af artikel 3 og 4 med et kontor for inddrivelse af aktiver i en anden medlemsstat.

Artikel 2

Samarbejde mellem kontorer for inddrivelse af aktiver

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kontorer for inddrivelse af aktiver samarbejder indbyrdes med henblik på de i artikel 1, stk.

⁽¹⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89.

⁽²⁾ EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4.

1, angivne formål ved at udveksle oplysninger og god praksis, både efter anmodning og uanmodet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at dette samarbejde ikke hæmmes af den status, som kontorerne for inddrivelse af aktiver har i henhold til national lovgivning, uanset om de er del af en administrativ, en retshåndhavende eller en judiciell myndighed.

Artikel 3

Udveksling af oplysninger efter anmodning mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver

1. Et kontor for inddrivelse af aktiver i en medlemsstat eller andre myndigheder i en medlemsstat, som har til opgave at lette opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold, kan fremsætte anmodning om oplysninger til et kontor for inddrivelse af aktiver i en anden medlemsstat med henblik på de formål, der er fastlagt i artikel 1, stk. 1. Det skal i den forbindelse følge rammeafgørelse 2006/960/RIA og de regler, der er vedtaget i forbindelse med gennemførelse heraf.

2. Når det anmodende kontor for inddrivelse af aktiver udfylder den formular, der er foreskrevet i rammeafgørelse 2006/960/RIA, angiver det også formålet med og grundene til anmodningen samt sagens art. Det skal tillige angive de formuegoder, der søges fundet (bankkonti, fast ejendom, biler, fritidsfartøjer eller andet af høj værdi), og/eller de fysiske eller juridiske personer, der formodes at være involveret (f.eks. navn, adresse, fødselsdato og fødested, registreringsdato, aktionærer, hovedsæde). Sådanne angivelser skal være så præcise som muligt.

Artikel 4

Uanmodet udveksling af oplysninger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver

1. Kontorer for inddrivelse af aktiver eller andre myndigheder i en medlemsstat, som har til opgave at lette opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold, kan inden for rammerne af den nationale lov, der finder anvendelse, og uden at have modtaget en anmodning herom udveksle oplysninger, som de anser for nødvendige, for at et andet kontor for inddrivelse af aktiver kan udføre sine opgaver med henblik på formålene fastlagt i artikel 1, stk. 1.

2. Artikel 3 finder tilsvarende anvendelse i relation til udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

Artikel 5

Databeskyttelse

1. Hver medlemsstat sikrer, at de fastsatte regler for databeskyttelse også anvendes i forbindelse med den procedure for udveksling af oplysninger, der er fastsat i denne afgørelse.

2. Anvendelse af oplysninger, der er blevet udvekslet direkte eller bilateralt i henhold til denne afgørelse, er underlagt de nationale bestemmelser om databeskyttelse i den modtagende medlemsstat, idet oplysningerne er underlagt de samme regler for databeskyttelse, som hvis de var blevet indhentet i den modtagende medlemsstat. De personoplysninger, der behandles i forbindelse med anvendelsen af denne afgørelse, beskyttes i overensstemmelse med Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og for de medlemsstater, der har ratificeret den, tillægsprotokollen hertil af 8. november 2001 om tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende dataudveksling. Når de retshåndhævende myndigheder håndterer personoplysninger, som er fremskaffet i medfør af denne afgørelse, bør der også tages hensyn til principperne i Europarådets anbefaling R(87) 15 om politiets brug af personoplysninger.

Artikel 6

Udveksling af god praksis

Medlemsstaterne sikrer, at kontorerne for inddrivelse af aktiver udveksler god praksis med hensyn til metoder til at øge effektiviteten af medlemsstaternes bestræbelser på at opspore og identificere udbyttet fra strafbart forhold og andre formuegoder forbundet med kriminalitet, som kan gøres til genstand for en kendelse om indefrysning, beslaglæggelse eller konfiskation afsagt af den kompetente judicielle myndighed.

Artikel 7

Forholdet til eksisterende samarbejdsordninger

Denne afgørelse berører hverken forpligtelser i medfør af Den Europæiske Unions instrumenter vedrørende gensidig retshjælp eller gensidig anerkendelse af retsafgørelser i straffesager, forpligtelser i medfør af bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstater og tredjelande vedrørende

gensidig retshjælp og heller ikke forpligtelser i medfør af afgørelse 2000/642/RIA og rammeafgørelse 2006/960/RIA.

Artikel 8

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at de er i stand til at samarbejde fuldt ud i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse senest den 18. december 2008. Inden samme dato sender medlemsstaterne Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til alle nationale retsfor skrifter, som sætter dem i stand til at opfylde de forpligtelser, der følger af denne afgørelse.

2. Så længe medlemsstaterne ikke har gennemført rammeafgørelse 2006/960/RIA, læses henvisninger til nævnte rammeafgørelse i denne afgørelse som henvisninger til de instrumenter om politisamarbejde mellem medlemsstaterne, der finder anvendelse.

3. Senest den 18. december 2010 evaluerer Rådet, om medlemsstaterne har efterkommet denne afgørelse på baggrund af en rapport fra Kommissionen.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 2007.

På Rådets vegne

A. COSTA

Formand